

[Nørgaard.]

over for økonomiske Fremtidsudsigter af den Art, som Udenrigsministeren Gang paa Gang giver Udtryk for, da er det ikke mærkeligt, at mange driftige unge Landmænd ser utrygge paa deres Fremtidsmuligheder, hvis de bliver i Landbrugets Tjeneste, og den højtærede Udenrigsministers Tale forleden Dag har sikkert virket paa samme Maade. Jeg har faaet Brev fra en ung Mand, som skriver, at naar Fremtidsmulighederne inden for Landbruget var saa usikre, vilde han se, om det ikke var muligt at komme ind i et andet Erhverv, hvor Udsigterne for Fremtidens Økonomi var mere betrygget.

Dersom Udenrigsministeren vidste, med hvilken Interesse hans Udtalelser læses inden for Landbruget, vilde han ikke fremsætte dem paa den Maade, som han gør. Og hvis Kendsgerningen nu var den, at det var rigtigt, hvad den højtærede Udenrigsminister udtaler, saa kunde man forstaa det, men det er Gang paa Gang blevet hævdet, ogsaa fra Regeringspartiernes Side, at nu var Eksportforholdene forbedret og Eksportmulighederne stærkt forceret, og derfor var Fremtiden med Hensyn til vor Landbrugseksport mere betrygget. Tallene for Eksportmængde og Eksportværdi viser da ogsaa en stærk Stigning.

Naar den højtærede Udenrigsminister omtalte vore Eksportmuligheder i Fremtiden, som han gjorde forleden Dag, og nævnte de Eksportkvanta, der eventuelt kan afsættes til Tyskland, synes jeg ligesom tidligere Talere, at det er en Skamplet for vort Lands Hovederhverv, Landbruget, at udtale sig saaledes, naar man ved, at Eksportmulighederne er langt bedre, end de har været i de senere Aar. Navalig paa Baggrund af Det radikale Partis Politik, som tilstræber en forceret Udstykning af vor Landbrugsjord, hvilket uvægerligt vil medføre en større Produktion, saa staar dette Udsyn over vore Eksportmuligheder i et mærkeligt Lys.

Der er sikkert Eksportmuligheder for vort naturlige Erhvervs Produktion ogsaa i Fremtiden, og jeg tror slet ikke, det ser saa mørkt ud, som Udenrigsministeren vil give det Udseende af. Hvordan kan det være, at naar vor Eksport har Vanskeligheder, er det bestandig fra os selv, disse Vanskeligheder opstaar? Vi havde Vanskeligheder i Fjor med Eksporten til Schweiz. Det var ogsaa vor egen Skyld, at disse Vanskeligheder kom. Vi har haft mange Vanskeligheder med Eksporten til Tyskland, ikke mindst i den senere Tid, men man kan ikke

lægge Skylden over paa den tyske Regering, det er den danske Regering, der har Skylden for, at vore Handelsaftaler med Tyskland ikke har kunnet overholdes, saaledes som Handelstraktaten var afsluttet, og det maa henføres til den danske Regering, at den ikke har overvaaget de Erhvervs Interesser, som navnlig er knyttet til vor Eksport til Tyskland.

Man har klaget over, at der foregik en Flugt fra Land til By, og der har været nedsat et Arbejdsløshedsraad, som afgav en Betænkning, jeg tror, det var i Fjor eller i Forfjor, over, hvad Aarsagen dertil kunde være. Denne Betænkning giver mange interessante Oplysninger. Bl. a. gav den den Oplysning, at Landbruget nu beskæftiger 20 000—25 000 Mand mindre, end det gjorde i 1929, og at det gennem Statistikken var godtgjort, at dette store Tal navnlig skyldtes, at det mindre og det mellemstore Landbrug ikke fandt Beskæftigelse for et saa stort Antal som tidligere. Naar man nu ser, at en stor Del af dem, der gaar arbejdsløse, er unge Mennesker, som, dersom man havde ført en økonomisk Politik, der havde gjort det muligt, vilde have været anbragt ude i disse mindre og mellemstore Landbrug, tror man da ikke, man over for det danske Samfund fører en Politik, som vil være til stor Ulykke for Ungdommens Fremtid?

Den Ungdom, som havde en naturlig Betingelse for at faa baade Ophold, Opdragelse og Uddannelse i disse mindre Landbrugshjem, gaar nu i mange Tilfælde arbejdsløse omkring i Gaderne i vore større Byer. Rigsdagen og Regeringen har søgt at bøde paa Virkningerne af de Kriseaar, vi har været inde i, men man har bestandig haft Virkningerne for Øje, man er ikke gaaet ned til Ondets Rod, til Aarsagerne til disse Virkninger, og derfor staar vi paa mange Maader i det, som vi gør, idet man ikke kan forlange, at disse Landbrugshjem, under de økonomiske Vilkaar, som de har maattet arbejde under, skulde kunne holde den Ungdomshær i deres Brød, som de tidligere har kunnet.

Derfor maa man gennem Lovgivningen i Fremtiden, mere end man maaske har haft det tidligere, have Øjet aabent for, at man gaar til Aarsagens Rod i Stedet for at kæmpe mod Aarsagens Virkninger. Aarsagens Rod er, kan man nok sige, den økonomiske Krise, som væltede ind over vort Land; det er den, der har affødt de Forhold, hvis Udslag vi alle sammen er enige om at beklage. Men Regeringspartierne har ikke været villige til at hjælpe disse økonomiske Vanskeligheder i